

Var eg ikki so sterkur, hevði eg langt síðani havt givið upp

Í Porkeri situr ein maður í rullistóli. Hjá honum er lívið so tvørlegt, at hann sleppur ongan veg, uttan at plága onnur um hjálþ. Frá Almannaastovuni og frá Hjalpartólamiðstöðini er so trupult at fáa hjálþ, at hevði hann ikki verið so sálarliga sterkur, hevði hann langt síðani givið upp

ALMANNASTOVAN OG HJÁLPARTÓLAMIÐSTØÐIN
Áki Bertholdsen

– Hevði eg ikki verið so sálarliga sterkur, sum er eri, hevði eg langt síðani havt givið skarvin yvir. Tí omán skaðan eg havi fingið, havi eg eisini fingið eina Almannaastovu og eina Hjalpartólamiðstöð at berjast imóti.

Odd Eið Knutsen í Porkeri og væl og virðiliga troystur av Almannaastovuni og Hjalpartólamiðstöðini.

Á økisfundinum hjá Javna, sum var í Vági herfyri, greiddi hann frá, hvussu ringt tað var hjá honum at fáa hjálþ nakrastaðni frá, hóast hann hevði meidslað seg illa og mátti sita í rullustóli alt lívið.

Á fundinum vóru nógvar søgur um, hvussu út av lagi illa Almannaastovan og Hjalpartólamiðstöðin virkaðu og ónøgðin við hesar báðar stovnar var tann reyði tráðurin á øllum fundinum.

Søgan um Odd Eið í Porkeri er eitt gott dømi um, at fólk, sum eru illa fyri, hava ikki bara brekið at dragast við. Tí afturat brekinum, fáa tey eisini almannaverkið at dragast við og tað er ikki tann minst bardagin.

Odd Eið tað niður úr einum stiga á sumri í 1990. Hann kom tvørur niður á eitt snóratræð og breyt ryggin. Avleiðingin er, at hann varð lammaður og verður noyddur at sita í rullustóli tað, hann hevur eftir at liva.

Tað var beinanvegin eftir at hann hevði meidslað seg, at hann fekk varhugan av, hvussu stívt , óliðiligt og trekt almannaverkið í Føroyum er og, hvussu trupult tað er at berja seg ígjøgnum pappirsvelðið hjá teimum

almennu stovnunum í Føroyum.

Og hann staðfestir turrisliga, at tíverri er støðan þúrt onki batnað síðani tá.

Mátti hava wc í fyrrúminum

– Eg lá eitt hálv ár á Ríkissjúkrahúsinum og tað varð rættiliga skjótt, at tað varð greitt, hvør lagna mín bleiv.

– At enda í rullustóli kollveltir alt títt lív. Eitt nú uppðagar tú skjótt, at húsini, tú hevur bygt, eru betur egnað til fólk á tveimum beinum enn á tveimum hjólum. So har mátti nóg innrættast av nýggjum, hurðar máttu gerast breiðari, gáttir takast burtur og eitt nú mátti eisini wc innrættast til av nýggjum so at eg fekk brúkt tað, hóast eg varð lammaður.

– Fyri at alt skuldi vera klárt, tá ið eg kom heim aftur, fóru góðar kreftir ígongd við almannaverkið beinanvegin ímeðan eg lá á Ríkissjúkrahúsinum.

– Fyri at alt skuldi ganga skjótt, sendi Ríkissjúkrahúsið eina frágreiðing um mína sjúkrasøgu upp til Føroyar.

– Men nei. Hendan frágreiðingin varð ikki góðtíkin. Tað skuldi vera mín egni kommunulækni, sum skrivaði hana.

Odd Eið sigur, at avleiðingin av tí var, at onki kundi henda, fyrr enn hann var heimafturkomin og kommunulækni kundi koma upp í málið.

Av tí sama varð onki gjørt við húsini, fyrr enn hann var komin heim aftur. Úrslitið var, at hóast hann kom heim í november mánaða, slapp hann ikki inn til sín sjálvs, fyrr enn í til jólar, tí tá varð lyftan loksins sett upp.

– WC varð ikki gjørt, fyrr enn eitt heilt ár aftaná Og líka til tað var liðugt, mátti Odd sostatt taka til takkar við einum wc-stóli úti í fyrrúminum, tí hann fekk ikki brúkt wc í húsunum.

– Annars fortaldi ein av timburmonnunum, sum var við at umbyggja húsini, at tað tók honum eitt heilt ár at fáa peningin fyri arbeiðið frá Almannaastovuni.

So at arbeiða fyri Almannaastovuna í Føroyum, tað gjørdi hann ikki aftur, sigur Odd Eið Knutsen.

Biðaði háltannað ár

Tað gekk eisini ómetaliga

– Eg havi so ringar royndir av Almannaastovuni og Hjalpartólamiðstöðini, at tað er at øtast yvir. Og viðhvørt eru tey beinleiðis ófólkalg imóti mær, sigur Odd Eið í Porkeri

striltið hjá Odd at fáa avlamisbil.

– Eg søkti um avlamisbil beinanvegin í 1990. Men tað tók hálvannað ár at avgreiða umsóknina, so bilin fekk eg ikki, fyrr enn í november í 1991.

– Í mai mánað varð tað loksins komið so langt, at eg slapp at royna bilin. Men so steðgaði málið fullkomi-liga upp aftur.

Odd Eið sigur, at onki hendi í málinum, hóast hann spurdi og spurdi, sá hann ongan annan útveg, enn at fara til hægsta myndugleika á økinum, nevniliga sjálvan landsstýrismannin í almannamálum, sum tá var Jóannes Eidesgaard.

– Men hóast hann var hægsti myndugleikar á økinum, tók tað honum sam-

fullar tveir tímar at ringja runt í almenna frumskóginum, áðrenn málið varð loyst.

Odd Eið sigur, at hóast hann sat í lammaður í rullistóli, tók tað sostatt hálvannað ár at viðgera umsóknina um avlamisbil. So seint mala hjólini hjá almannaverkinum.

Men trupulleikarnir hindu ikki uppat fyri tað, at hann hevði fingið bilin.

– Bilasølan, fekk ikki tann partin av pengunum, sum almannaverkið skuldi betala. Tí fekk eg rokningina.

– Eg fekk onki gjørt, uttan at senda rokninga aftur til Almannaastovuna, tí tað var hon, sum átti at betala hana. Men tað hjálpti onki. Almannaaverkið betalti ikki

sín part av upphæddina, so tað endaði við, at eg fekk rykkjara omaná rykkjara eftir hesum somu pengum, sum Almannaastovan skuldi betala.

Odd Eið sigur, at tað gingu fleiri mánaðir, áðrenn almannaverkið betalti sín part av upphæddini fyri bilin.

Hann sigur, at sjálvur skuldi hann betala 600 krónur um mánaðin fyri bilin og tá ið bilurin so var seks ára gamal, átti hann hann.

– Men hóast bilurin nú er næstan 10 ára gamalur, hevur Almannaastovan ikki enn strikað lánið, sum stendur skrásett í tryggingarskjølunum hjá bilinum.

Eg havi ferð eftir ferð roynt at fingið Almannaastovuna at boða Trygging-

ini frá, at lánið skuldi strikast, tí bilurin var goldin. Men eisini tað hevur verið til fánýtis - og nú tími eg ikki meir, tí nú er bilurin farin so illa av elli, at hann skal skiftast út.

Hann minnst eisini, at tá ið hann fekk bilin, søkti hann eisini um stuðul til eina elektriska hurð til bilhúsið.

– Men svarið eg fekk, var hart og kontant: ”Du kan blive våd ligesom alle de andre” var svarið eg fekk frá tí danska málsviðgeraranum, sum hevði umsóknina. Hetta var mátin, sum Almannaaverkið noktaði umsókn mínari upp á.

Hevur ikki fingið svar

Avlamisbilurin, sum Odd

Eið fekk á sinni, fór fyri einum ári síðani at aválvara at vísa tekin um ellisbrek.

– Í mai mánaða í fjør fór girkassin. Eg søkti beinanvegin um Almannaastovuna um figgarliga hjálþ til at rætta brekið. Tað er nú skjótt eitt ár síðani, men enn havi eg ikki fingið so mikið sum eitt svar frá Almannaastovuni. Hevði hon enntá havt sagt “nei”, so visti eg tað. Men ikki at fáa so mikið sum eitt svar, tað haldi eg vera tað ringasta av øllum.

Men júst hetta er ein høvðstrupulleiki hjá Almannaastovuni, sigur Odd.

– Eg fái ongantið svar uppá teir fyrspurningar eg havi sent Almannaastovuna.

Hann sigur, at fyrst í januar í ár, gekk bilurin heilt fyri. Stutt eftir fór hann við holt við at søkja um ein annan bil.

Men tað hevur gingið líka striltið, sum alt annað, ið hevur við almannaverkið at gera.

Hann sigur, at hóast tey vita, at hann er lammaður og at støðan ikki broytist, skal umsóknin kortini ígjøgnum nógvar hendur einaferð afturat, áðrenn hon verður jattað.

– Eg hevði væntað, at umsóknin um bilin fór at vera skjótt avgreitt hesuferð, tí eg eri longu væl og virðiliga skrásettur hjá almannaverkinum.

– Men eg gjørdust skjótt klókari, tí tað er blivin akkurát sami vavgreytur, sum alt annað hjá teimum. Fleiri ferðir hevur verið ætlanin, at umsóknin skuldi koma til viðgerðar.

– Men ta einu ferðina, umsóknin skuldi viðgerast, mátti hon kortini leggjast til viks aftur, tí tey høvdu gloymt at biðja um eitt tilboð uppá ein bil.

– Eina aðru ferð fekk eg at víta fyri heilt vist, at

dagin eftir skuldi umsóknin kom fyri. Men tá ið eg so ringdi aftur dagin eftir, fekk eg at víta, at málsviðgerðarin var farin til Danmarkar at ferðast sama morgun og at umsóknin kundi ikki verða viðgjørd, fyrr enn hann kom aftur.

– Tað haldi eg er tekin um eina ótrúliga líkasælu móttvegis viðskiftafólkunum hjá Hjalpartólamiðstöðini. Men soleiðis er ein vika fyri og onnur eftir, farin.

Odd Eið sigur, at tað er ikki fyrr enn í farnu viku, at hann fekk boð um, at nú er bilurin jattaður.

– Men tá høvdu nóg ymisk fólk hjálpt mær og roynt at toga í træðirnar. Bæði sjúkrasystur og onnur, hava ringt aftur og aftur á Hjalpartólamiðstöðina og spurgt og plága og fortalt teimum, hvat tey hildu um slíka viðferð, sum eg hevði fingið. Høvdu t ey ikki havt hjálpt mær, var málið verri enn so avgreitt enn.

– Vit vóru eisini hjá sjálvum landsstýrismanninum og kærdi okkara neyð. Alt hetta tykist so at hava fingið glið á málið.

Men hóast bilurin nú er jattaður, skal Odd ikki vænta, at hann fær nakran bil at koyra í, fyrr enn imóti sumri, um alt gongur heilt væl.

– Tí nú bilurin er jattaður, skal hann byggjast um og broytast, so at eg fái brúkt hann. Onki verður gjørt við bilin, fyrr enn hann er jattaður, so serúgerðin, sum skal í hann, verður ikki tilbøgd fyrr enn nú, og so skal hon setast í . Tað skal nokk taka sína tíð, sigur Odd.

Eg plági og plági

Odd Eið plagar at vera á sjúkrahúsinum á Tvøroyri einaferð um vikuna at fáa viðgerð í tí heita hylinum.

Viðgerðin er ein tíma hvørja ferð og hann sigur, at viðgerðin ger honum ómetaliga væl.

Men síðani bilurin gekk fyri, er hann ikki sloppin til hesa viðgerðina.

– Tá ið bilurin gekk fyri fyrst í januar, søkti eg Almannaastovuna um hjálþ til flutningin úr Porkeri, norður á Tvøroyri. Við umsóknini fylgdi læknávátan frá kommunulæknanum.

Tað, sum Odd hugsaði um, var at fáa stuðul til ein bil norður á Tvøroyri einaferð um vikuna.

Hóast tað nú eru meir enn tveir mánaðir síðani, er onki svar komið frá Almannaastovuni enn.

– Og Hjalpartólamiðstöðin gav mær ein og greið boð um, at skuldi er brúk bil, kundi eg leiga hýravn og gjalda hann sjálvur.

Odd Eið sigur, at frá Hjalpartólamiðstöðini fekk hann tó so mikið at víta, at hann kundi fáa ein bil í umbyti til umsóknin um um bil varð avgreidd.

– Eg kannaði málið, og tað visir seg, at tað kostar 10.000 krónur um mánaðin at leiga ein bil. Og tað segði Hjalpartólamiðstöðin kortane í til, tí tað var ov dýrt.

– Eg veit ikki, hvat tey koma við slíkum til, tá ið tey víta frammanundan, at tað letur seg ikki gera.

Hann sigur, at hesa tíðina, hann ongan bil hevur havt, er hann ongan veg sloppin, uttan við vælvið frá øðrum.

– Bussurin hjá Bygðaleiðum hevur onga lyft, so tað er bara av vælvið, at bussførarin lyftir meg upp í bussin og úr honum aftur. Út sleppi eg ikki sjálvur, eg fái ikki so frægt sum keypt mær ein margarinpakka. Eg fól meg sum eina ordiliga plágu, tí eg noyðist alla tíðina at biðja fólk um at

rætta mær eina hond við einum ella øðrum.

Alt ov stirvið

Á fundinum hjá Javna varð ført fram, at hjalpartólamiðstöðin umbar seg við, at tey vóru so illa mannað, tí gekk tað so drúgv tíð at viðgerða umsóknirnar.

Men fólk hildu ikki, at hetta var einasta orsøkin.

– Tað kann heldur ikki kallast annað enn líkasæla móttvegis viðskiftafólkunum, tá ið Odd fær at víta, at umsóknin skuldi verða avgreidd dagin eftir, men at málsviðgerðarin kortini fer at ferðast so at málið aftur verður lagt til viks.

– Tað kann heldur ikki vera meiningin, at einasti máti at fáa eina umsókn avgreidda skal vera at ringja og ringja upp í saman til teir ymsu stovnarar at fregnast og skeldast og gera seg ómøguligan, ella at blanda sjálvan landsstýrismannin upp í.

– Skipanin er eisini ov stúrvin, tá ið ein sum Odd skal ígjøgnum alla umsóknar-mylnuna hvørja ferð, hann hevur brúk fyri onkrum, tí hann endaði í rullistóli, tá hann meidslaði seg fyri skjótt 11 árum síðani, og har verður hann sitandi, tað hann hevur eftir at liva .

– Tá ið hann longu er væl og virðiliga skrásettur í almannaverkinum og øll tí víta, hvussu støðan hjá honum er, átti hansara umsóknir at ikki at verið annað enn ein avgreiðsluspurningur.

– Høvdu ikki øll mógulig fólk havt hjálpt mær við at fáa umsóknina um henda nýggja bilin ígjøgnum skipanina, hevði bilurin verri enn so verið jattaður enn, leggur Odd Eið afturat

CAFÉ NATÚR

Vit selja allir
rættir út av húsinum t.d.

- Cafédrykkir og súpan í termokrúsum
- Bakað epli o.a. heitir rættir
- Sandwich o.m.a.

Livandi tónleikur

*Hans Petur í Brekkunum
Bjarki Meitel
og
Herluf Sørensen
Spæla 23. og 24. mars*

Broyttur matarseðil

Nógv nýtt leskiligt er
komið á matarseðilin, t.d.
av víni og cafédrykkum.
Nógv nýggj sløg av sand-
wich.

livandi tónleikur

CAFÉ NATÚR

Tlf. 31 26 25

KIA CARNIVAL

2.9 Dohc Turbo-Diesel16 V, 126 HK, 5 hurðar

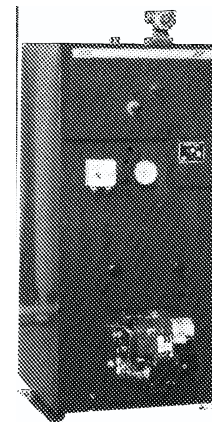

Rætti bilurin til mong endamá. Pláss fyri 7 fólkom og hópin av viðføri.

D. B. Bilar
Tel. 310 600

J|A|S|P|I KETLAR

**Teir væl-
umtókta ketlarnir
eru á goymslu**

**Bæði dupultir
og einkultir**

kul t u a a n a n
ketl o t o okku
o f ett ott l o .
t a a e r k n f l k e a
e n a k t a o a t n a t u .

**- Alt tilfar til hitaverk og
sanitet fæst hjá okkum**

R

r l e ur - tlf. 31

– Frá Hjalpartólamiðstöðini er lítil hjálþ at fáa. Tað kann Odd Eið í Porkeri skriva undir upp á. Nú sleppur hann ikki út fyri dyr, uttan at hann noyðist at plága fólk um at hjálpa sær, tí tað gongur so leingi at fáa svar upp á umóknir um hjálpt frá Hjalpartólamiðstöðini og Almannaastovuni